

Dosarul nr. 2ra-882/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Cental (jud. V. Caragia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, Iu. Cotruță, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Crudu Valeriu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Crudu Valeriu
împotriva Marinei Crudu cu privire la modificarea cuantumului pensiei de
întreținere a copilului minor,
împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 04 mai 2018, Crudu Valeriu, a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Marinei Crudu cu privire la modificarea cuantumului pensiei de
întreținere a copilului minor, stabilită prin decizia din 14 noiembrie 2013 a Curții de
Apel Chișinău.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin decizia din 14 noiembrie
2013 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul lui Crudu Marina și a fost
modificată hotărârea Judecătoria Orhei, s-a decis majorarea pensiei de întreținere
de la 800 de lei lunar până la 1 500 de lei cu încasarea de la Crudu Valeriu în
beneficiul lui Crudu Marina din momentul depunerii cererii de chemare în judecată
și până la atingerea de către copil a vârstei de 18 ani.

Reclamantul a precizat că, Curtea de Apel s-a bazat în decizia sa pe faptul că
el mai înainte activa ca director al unei întreprinderi și deci, în opinia instanței, avea
venituri mari. La 26 decembrie 2013 a încheiat în cadrul procesului civil de partajare
a averii comune cu Crudu Marina, o tranzacție de împăcare în care, în afară de alte
condiții, a prevăzut și cuantumul pensiei de întreținere a copilului în suma de 1 000
de lei.

De asemenea, a afirmat că, din anul 2008 nu mai activează la această
întreprindere, mai mult ca atât, în genere nu este angajat în câmpul muncii având
doar venituri ocazionale.

Reclamantul a opinat că, situația sa materială s-a înrăutățit considerabil
comparativ cu perioada când s-a dispus încasarea de la el a pensiei de întreținere a
copilului minor, cât și comparativ cu perioada când între el și Crudu Marina a fost
încheiată tranzacția privind cuantumul pensiei de întreținere.

Totodată a mai indicat că, s-a recăsătorit, iar din această căsătorie s-a născut copilul, XXXXX, soția sa fiind neîncadrată în câmpul muncii.

Astfel a relatat că, pe de o parte are venituri cu mult mai mici, iar pe de altă parte mai are trei persoane la întreținere.

Ținând cont de cele expuse mai sus și de faptul că starea sa materială s-a înrăutățit considerabil în rezultatul faptului că nu este angajat în câmpul muncii, fiind în căutarea unui loc de muncă, iar pe de altă parte fiind încă trei persoane la întreținerea sa, solicită modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, XXXXX, de la suma de 1 500 de lei la suma de 800 de lei.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile potrivit prevederilor art. 166-167 din Codul de procedură civilă și art.110 din Codul familiei.

Prin hotărârea din 01 februarie 2019, a Judecătorei Orhei, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea înaintată de către Crudu Valeriu, s-a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, născut la XXXXX, încasată prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, și s-a încasat de la Crudu Valeriu, în beneficiul pârâtei Crudu Marina, pensia pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, născut la XXXXX, în mărime de 1000 lei lunar.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Crudu Marina, s-a casat integral hotărârea din 01 februarie 2019, a Judecătorei Orhei, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Crudu Valeriu împotriva Marinei Crudu cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, reclamantul/intimat în instanța de judecată nu a prezentat careva probe precum că starea lui materială s-a înrăutățit. Motivul invocat că mai are un copil la întreținere nu este temei de a micșora cuantumul cotelor pensiei de întreținere. Or, la caz, nu există careva motive temeinice reale ce ar duce la imposibilitatea achitării de către intimat a pensiei de întreținere a copilului minor.

La 18 martie 2020, Crudu Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală. Instanța de judecată nu a ținut cont de toate circumstanțele obiective ale cauzei, nu a cercetat materialele cauzei și nu a studiat înscrisurile anexate, or, aceasta este obligată să le dea o apreciere prin prisma cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată.

De altfel, materialele cauzei atestă că în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că inițial când a fost stabilit cuantumul pensiei de întreținere, Crudu Valeriu era director al unei întreprinderi și nu avea la întreținere careva persoane în afară de copilul minor XXXXX, pe când în prezent nu mai este directorul întreprinderii respective și nici încadrat în câmpul muncii. Mai mult, s-a recăsătorit, iar din căsătorie în anul 2018 s-a născut copilul minor XXXXX.

Astfel, a indicat recurentul că veniturile sale s-au micșorat considerabil, iar numărul persoanelor aflate la întreținere s-a majorat.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 25 mai 2020 (f.d.178) și a fost recepționată la 27 mai 2020, conform avizului de recepție (f.d.179).

Prin referința depusă la 10 iunie 2020 Crudu Marina a indicat că consideră recursul declarat neîntemeiat și a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 decembrie 2020, iar Crudu Valeriu, a declarat recurs la 26 februarie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces, conform scrisorii de însoțire datate cu 14 ianuarie 2020 (f.d.150). Conform materialelor cauzei se confirmă că Crudu Valeriu a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 19 februarie 2020 (f.d. 153). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Crudu Valeriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Crudu Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Crudu Valeriu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Crudu Valeriu, împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat